

2. Марінцева К. Класифікація методів державного регулювання міжнародних авіаційних перевезень / К. Марінцева // Збірник наукових праць. – К.: НАУ-друк. – 2011. – Вип. 17. – С. 230-236.

3. Онищенко О. А. Тенденції розвитку міжнародного повітряного законодавства / О. А. Онищенко // Держава та регіони. – Серія: Право. – 2010. – № 1. – С. 238-243.

4. Шереметєва Є. Т. Теоретичні методологічні основи дослідження повітряного права України / Є. Т. Шереметєва // Юридичний вісник. – 2009. – № 1(10). – С. 7-12.

УДК 341:656.7.01:061.25 (100)(043.2)

Казимова Л. Р., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ПРАВОВИЙ СТАТУС ТА ФУНКЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Друга світова війна виявилася потужним стимулом розвитку авіаційної техніки. У той час була створена широка мережа пасажирських і вантажних повідомлень, але разом з тим існувало багато перешкод політичного і технічного характеру, що заважали перетворенню повітряного транспорту в інструмент сприяння світового розвитку на землі. На початку 1944 року уряд Сполучених Штатів Америки провів попереднє обговорення з іншими союзними державами питань, що стосувалися вироблення ефективної стратегії. Після цього в листопаді 1944 року в Чикаго зібралися представники 52 держав. В результаті чого була створена ІКАО – Міжнародна організація цивільної авіації.

Міжнародна організація цивільної авіації – установа ООН, що встановлює міжнародні норми цивільної авіації та координує її розвиток з метою підвищення безпеки та ефективності.

Міжнародна організація цивільної авіації заснована на положеннях частини II Чиказької конвенції 1944 року. Існує з 1947 року. Штаб-квартира знаходиться в Монреалі, Канада. Загальне число членів: 190 (станом на травень 2010 року).

Основна діяльність ІКАО – розробка уніфікованих льотно-технічних норм (стандартів) і правил, що регулюють міжнародні польоти і які визначають вимоги до наземних аеронавігаційних засобів.

У юридичній області ІКАО розробляє норми міжнародного повітряного права шляхом підготовки проектів міжнародних конвенцій та угод, а також

скликання міжнародних конференцій для їх затвердження та вирішення інших питань.

Відповідно до правил ІКАО міжнародний повітряний простір розділений на райони польотної інформації – повітряний простір, межі якого встановлюються з урахуванням можливостей засобів навігації та контролю за повітряним рухом.

Мета ІКАО полягає в задоволенні потреби у безпечному, регулярному, ефективному та економічному міжнародному повітряному транспорті та забезпеченні безпечного і планомірного зростання міжнародної цивільної авіації в усьому світі. Вона заохочує конструювання та експлуатацію літаків в мирних цілях, а також створення і розвиток авіаліній, аеропортів та навігаційного обладнання.

В цілому місія ІКАО полягає в організації та координації міжнародного співробітництва у справі практичного використання в глобальному масштабі повітряного простору, як міжнародного, так і національного, цивільною авіацією.

Основними функціями ІКАО є комплексне спостереження за безпекою польотів, системна підтримка планомірного розширення міжнародних повітряних сполучень.

Головним з органів ІКАО є скликані один раз в три роки або на надзвичайні сесії загальні збори держав-членів – Асамблея, до участі в роботі якої в якості спостерігачів допускаються інші міжнародні організації і держави-не члени [1, с. 481]. Функції Асамблеї включають визначення напрямків діяльності Організації в галузі міжнародної цивільної авіації та використання міжнародного повітряного простору, формування головного виконавчого і розпорядчого органу ІКАО – Ради, затвердження його звітів та трирічних програм його діяльності.

В якості постійного органу Організації Рада ІКАО забезпечує безперервність її діяльності в проміжках між сесіями Асамблеї, перед якою він звітує і несе відповідальність за свою роботу. Рада формується з представників тридцяти держав-членів, що обираються Асамблеєю таємним голосуванням з числа призначених урядами кандидатів, які не повинні мати фінансової заінтересованості та активно брати участь в діяльності якого-небудь авіатранспортного підприємства-експлуатанта міжнародних повітряних ліній. Функції Ради ІКАО, сесії якого скликаються зазвичай три рази на рік, включають розробку та прийняття стандартів і рекомендацій, оформлюваних у вигляді додатків до Чиказької конвенції, виконання рекомендацій Асамблеї і уявлення їй звітів про свою діяльність, доведення до відома Асамблеї фактів порушення державами-членами ІКАО положень

Чиказької конвенції, дозвіл між її учасниками розбіжностей щодо тлумачення та застосування окремих конвенційних положень.

Секретаріат – постійний робочий орган, що забезпечує діяльність усіх основних і допоміжних органів ІКАО.

ІКАО працює в тісній співпраці з іншими спеціалізованими установами Організації Об'єднаних Націй, такими, як Міжнародна морська організація, Міжнародний союз електрозв'язку та Всесвітня метеорологічна організація.

У багатьох нарадах, що проводяться ІКАО, беруть також участь Міжнародна асоціація повітряного транспорту, Міжнародна рада аеропортів, Міжнародна федерація асоціацій лінійних пілотів та інші міжнародні організації.

Міжнародна організація цивільної авіації, яка є одним із спеціалізованих установ ООН, являє собою глобальний форум для цивільної авіації.

ІКАО прагне реалізувати своє концептуальне бачення безпечного та сталого розвитку цивільної авіації, спираючись на співпрацю між своїми державами-членами.

Оскільки випадки незаконного вторгнення в повітряний простір продовжують створювати серйозну загрозу для безпеки і надійності міжнародної цивільної авіації, ІКАО проводить в життя ряд заходів та програм, спрямованих на запобігання таких вторгнень.

Як висновок хочу підкреслити, що значення ІКАО сьогодні досить високе і дружні відносини між державами, обмін досвідом, спільне вирішення проблем, пов'язаних з цивільною авіацією, в результаті приведуть до здійснення всіх поставлених перед Організацією цілей, тобто безпека, надійність, економічність і розвиток.

Література

1. Бекашев К. А. Международное публичное право / К. А. Бекашев. – М.: Проспект, 2003. – 640 с.
2. Конвенция о международной гражданской авиации. Чикаго, 7 декабря 1944 г. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [ttp://aviadoc.narod.ru/icao/konv_1.htm](http://aviadoc.narod.ru/icao/konv_1.htm)